

17. ՍՎԵՂԻ, ՉԱԼ ՍՎԵՂԻ

Կ'եղնի սիվտակմուրուս խալիվոր մի, ուր կնիկ: Խալիվոր կ'ելի չվան կը թնլա ուր թև, կերթա պրակ: Կը տեսնա ուր ազանի մեծ զզի մի կոճ հող է: Կ'ելի էրկու բալթա օր կը զանի, մորթով մարթ մի կ'ելի դուս:

Կ'սէ. - Խալիվոր, զիմ տուն մի քակե, առ էնա սուֆրեն, տար քզի: Ծամբախ չըսիս.

Սո՛ւֆրա, չալ սուֆրա

Սո՛ւֆրա, զքի տեսիմ:

Խալիվորն է, կը բերե զետ սուֆրեն, կըսե.

Սո՛ւֆրա, չալ սուֆրա,

Սո՛ւֆրա, զքի տեսիմ:

Սուֆրեն կը բացվի, եղան կաթ մեչն է, կուտե, կը խմե, կըսե.

Սո՛ւֆրա, չալ սուֆրա,

Սո՛ւֆրա, զքի տեսիմ:

Կը կողպվի, կառի կիգա տուն:

- Կնիկ, - կըսե, - սուֆրե մի բերիր իմ, չընիս. «Սո՛ւֆրա, չալ սո՛ւֆրա, սո՛ւֆրա զքի տեսիմ»:

Կնիկն է, օր մարթ կ'ելի դուս, կ'ըսե. «Սո՛ւֆրա, չալ սո՛ւֆրա, սո՛ւֆրա զքի տեսիմ»:

Սուֆրեն կը բացվի, եղվնեկու կաթ հիմնի կը գտվի: Կուտե, կը կշտանա, կ'ելի կախա պատեն:

Էտ մարթ կ'երթա, էլմ գիր գգի կոճ կիտա հառջև, կացնի:

Էտ միրքով մարթ կը թոնի դուս:

Կ'ըսէ. - Սիվտակ մուրուս խալիվոր, զիմ տուն մի քակե, առ զինա
երկանք: Կը տանիս, ճամբեն չըսիս.

Էրկանք, չալ Էրկանք,

Էրկանք, զքի տեսիմ:

Խալիվորը կառնի կիգա տուն: Ճամբին կ'ըսե.

Էրկանք, չալ Էրկանք,

Էրկանք, զքի տեսիմ:

Էրկանք կ'առնի ինքնին աղալ, ալուր կը թափի:

Կը բերա տուն, կնկան կ'ըսե. Էրկնքին չըսիս.

Էրկանք, չալ Էրկանք,

Էրկանք, զքի տեսիմ:

Մարթ օր կ'ելի դուս, կնիկն է, կ'ըսե.

Էրկանք, չալ Էրկանք,

Էրկանք, զքի տեսիմ:

Էրկանք ինքնին կ'աղա, ալուր կը թափի:

Էտ մարթ էլմ կ'երթա, գէտ կոճ կը տփե: Էտ միրքով մարթ կը թոնի
դուս. կըսե. - Խալիվոր, զիմ տուն մը քակե, առ էտ Դուխուրու, տար քզի,
չ'երթաս ճամբախ ըսես. - Չո՛ւ, զըռ ու զըռ:

Խալիվոր կ'առնի կիգա, կըսե. - Չո՛ւ, զըռ ու զըռ:

Էտ էշ պոչ կը վերու ու օսկին կը թափի իշու մոտեն: Կը ժողվա ու
կիգա գօսկին:

- Կնիկ, - կըսե, - գէշ երա թավլեն. չըսիս՝ «Օ՜շ, զըռ ու զըռ»:

Կ'ելի եղ խայն կ'երթա, գէտ կոճ կիտա հեռքև կացնի:

Էտ միրքով կ'ըսե. - Իրեք բարութիւն տվեր իմ քզի, հերիք չէ՞, առ էնա
սվեդին, տար քզի: Չ'երթաս ճամբախ ըսիս.

Սվեդի, չալ սվեդի,

Սվեդի, զքի տեսիմ:

Խալիվոր կ'առնի կիգա, կ'ըսե.

Սվեդի, չալ սվեդի,

Սվեդի, զքի տեսիմ:

Սվեդի կ'էլի զխայն կը թալն գետին, կը զարկե, կը զարկե, խայու
ֆսլիքը կ'երթա, կ'ըսե. - Բա՛ս, բա՛ս:

Կը պրծի, պատի գետին:

Կը բերե, կըսե. - Կնիկ, էտ սվեդին առ կախե պատեն, չ'էղի ըսիս.

Սվեդի, չալ սվեդի,

Սվեդի, զքի տեսիմ:

Խալիվոր էլավ գնաց հողե մի. ծանդր նստած, դիվան կենին հոնի:
Սվեդին ուր հետն է: Կ'ըսե, վո՞ր գինա, ըսե՝

Սվեդի, չալ սվեդի,

Սվեդի, զքի տեսիմ:

Սվեդին կ'էլի, զէտ հողի մախլուխ կը տփե, բիրադի կը ջարդե, կը
թողե:

Մեկ նոցարո՞ւ՝ էնտղոն կը կանչե. «Բա՛ս, բա՛ս»: Սվեդին կը պրծի,
պատի գետին:

Խալիվոր կ'առի ուր սվեդին, կը բերե կախե ուր պատեն:

